

СИМЕОН МАРИНКОВИЋ

Креативни центар

ИЛУСТРОВАО ДУШАН ПАРВИЋ

ПРАЗЛИЧАК

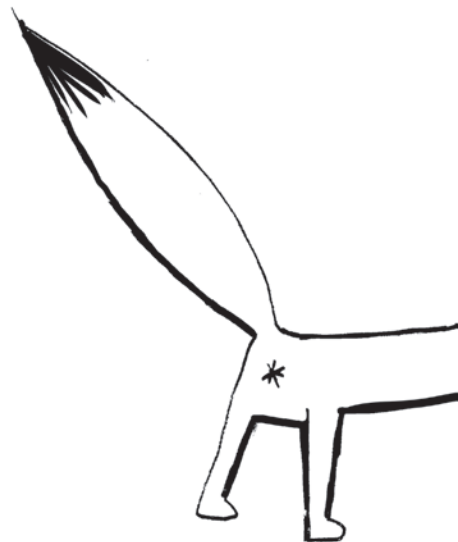
ИЛУСТРОВАО ДУШАН ПАВЛИЋ

СИМЕОН МАРИНКОВИЋ

СТИЛСКЕ ИГРЕ

Креативни центар

Лисица и гавран

(Увод)

Гавран је нашао комад сира и стојећи на грани дрвета држао је чврсто сир у кљуну.

(Зайлеџ)

Лисица то опази и пошто се привукла дрвету, поче да хвали гаврана.

– Ти си веома лепа птица – рече она. – Имаш лепо перје! Нико на свету не би био тако савршен као ти само када би умео да певаш...

Гаврану се није свидело да поред толике своје лепоте има и неки недостатак. Да би уверио лисицу да уме да пева, он отвори кљун и загракта.

(Врхунац зайлеџа)

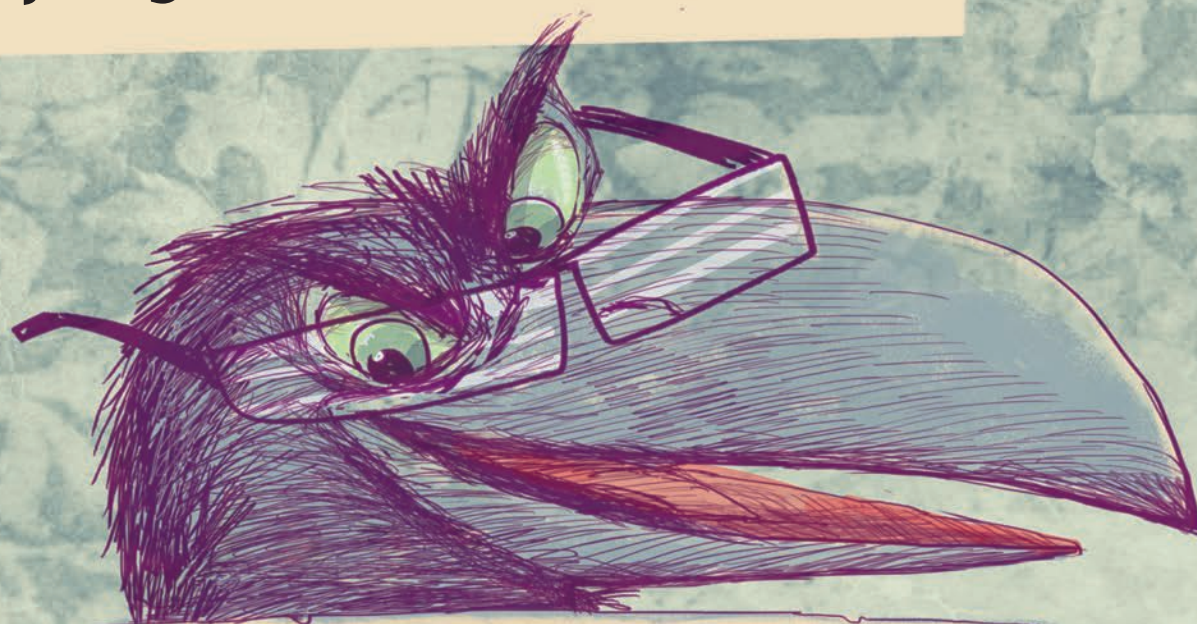
Сир му испаде из кљуна.

(Расџлеџ)

Лисица зграби плен и побеже.
– Е, мој гавране – мислила је она – ти имаш гласа и сјаја, али немаш памети.

Народна басна

Вест у Шумским новинама

ШУМСКЕ НОВИНЕ

**Велика шума,
15. јун**

Према изјави гаврана Гаврила, данас се у Великој шуми догодила нека врста пљачке. Лисица му је на превару узела већи комад сира.

У току је истрага о којој ће јавност бити обавештена.

...

Вести у жутој штампи

ЖУТИ ЛИСТ

**Велика шума,
15. јун**

Према поузданим изворима, гавран Гаврило пронашао је недавно цео чабар сира. Лисица му оспорава власништво јер каже да је тај сир украла чобанима, па склонила. После

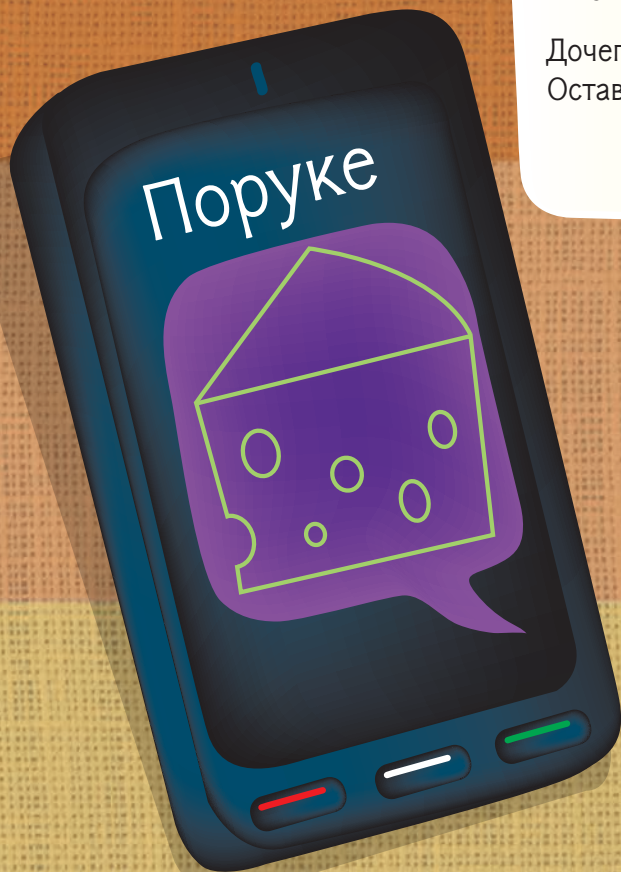
страшне туче с гавраном једва му је отела једно парче. Осталу количину сира гавран држи на тајном месту. То место обезбеђују алармни уређаји.

...

16. јун

Прљава игра око сира у Великој шуми!

Гавран опљачкао сеоске бачије. Лисица му је украла већу количину сира. На све стране су потере за гавраном и лисицом. Полиција је на трагу читаве банде криминалаца. Очекују се хапшења.

Лисица Цецилија – лисцу Антонију:

Дочепала сам се Гавриловог сира.
Оставила сам парче и за тебе.

Твоја Цеци

Лисац Антонио:

Чекам те на нашем месту.
Радујем се сиру, а највише теби.

Тони

Гавран – гавраници:

Ех, мила моја, како је срећа варљива!
Треба ми твоја утеха.

Гавра

Јежић – својој мами:

Мама, видео сам како је лисица на превару узела гаврану сир. Драга мама, ти си нас учила да не варамо. Да ли је лисица добра?

Јежић

Мама – јежићу:

Синко, чувај се лисице. Опасна је, страшна. Кад је осетиш, бежи у грмље и подигни бодље. Наравно, није добро било кога варати. Долази одмах кући! Донела сам ти нешто лепо. Пази куда идеш!

Мама

Епски десетерац

Мили боже, чуда великога,
да је стати коме, па гледати
кад је Гавра плена запленио
од чобана, планинских јунака,
добра плена – комадешку сира.
Свој плен носи, шумом се поноси,
јер помишља да је јуначина
и да таквог надалеко нема.
Свуда прође, па на грану дође
и на грани сиром да се храни.
Ал' да видиш чуда још већега:
гладна лија Гавру угледала.
Доле седа, а на Гавру гледа,
намигује, врашки погледује,
оком чара, а језиком вара:

„О Гаврило, господару шума,
сјајног перја и великог ума,
врле снаге и летачког дара,
предложићу Вас за шумског цара!
Ех, да чујем песму Вашег гласа,
да се цела шума заталаса,
да се дивим, па колико живим!“
Лија срочи, а Гавра поскочи
од милине, од важности fine,
па загракта што може снажније,
а сир паде право испред лије.
„Е мој Гавро“, лисица ће њему,
„кад ја одем, размисли о свему.“
Оде лија сирац мљацкајући,
оста Гавра љуто се кајући.

Сељак који је ишао за дрва

Пођосмо син и ја колима у дрва да спремамо нешто за зиму. Тестеру имам оштру – само брије. Обалисмо четири-пет крљомака (она права стабла, што могу и за грађу, не дирамо). Изрезали смо то и натоварили једна добра кола. Полако смо кренули назад, јер је пут излокала вода. Слабо ко поправља ове шумске путеве.

При крају шуме решисмо да се одморимо и до ручкујемо. Ту смо хтели да у хладу сачекамо подне. Тад и шумар иде на ручак, а по врућини му се и не дежура. Иако смо секли у својој шуми, било је боље да нас не види. Хоће да затеже за дозволу, за маркирање дрва. Тражи нешто испод руке. Држава је одувек газила сељака. Тако некад – тако сад: мораш да платиш и за своје кад сечеш.

Син и ја поједосмо што је бог дао и што су жене спремиле. Ја после прилегох. Таман придремах, кад зачух лепет крила. Већа птица је то, знао сам. Погледах – гавран слетео ту близу, на грану, и ћути. Зачудих се што не гракће кад то увек ради. Аха, видех да држи нешто бело у кљуну и само се врпољи – ка' би јео, ка' не би. Онда се нагну доле, као да је нешто видео. Чух да шушти лишће испод дрвета. Нисам видео добро, али сам знао. Ту је била она што ће ти украсти кокошку испред носа. Лопов белосветски, жута. Ама смува га док трепнеш. Он гракну, оно бело паде, зграби га она и – тутањ. А он оста кò говно на киши. Тако ти је то, мој брале! Ако ниси опрезан, оста без гаћа.

После промину шумар путем. Тек онако, да га виде да је прошао. Журио је, сигурно је имао неки свој посао код куће. А ми здраво довезосмо дрва.

The illustration is a watercolor-style drawing. At the top left, a crow with dark feathers is perched on a thin, leafless branch. The background is a light, warm yellowish-green. On the right side, a man with a mustache and a green hat stands on a path. He is wearing a green jacket and trousers, and has a red satchel slung over his shoulder. He holds a long rifle across his chest and a small bird on a stick in his right hand. A large, leafless tree trunk is behind him. In the bottom left corner, a fox is running towards the right, its mouth open as if barking or howling. The overall style is whimsical and slightly somber due to the lack of leaves on the trees.

Шумар

Изем ти посџ, никад му краја. Ови сељаци краду како стигну – и своје, и туђе и државно. Е, данас ћу тек онако да прођем путем да ме виде да сам на дужности. Онда идем кући, имам нека своја посла. А баш добро! Да не видим ове што рекоше да ће у државној шуми да секу. Частили ме људи поштено. Пази ти, ено Гаврила! Откуд сад? Нешто се офуцао. Мора да је била нека туча око хране. Аха! Дочепео се, изгледа, сира. То, мајсторе, заслади душу! Узврteo се, тражи згодно место за ручак. Једи то! Шта блејиш доле?! Нешто се уђутао. Аха! Ево и лисице. Загледала се у њега, завиди му. Чувај се, Гаврило, она је опасна! Ама, успиљила очима горе, омађијаће га засигурно. Што гракћеш, Гаврило? Оде ти сир! Па дабоме, знао сам! Превари га! Е, сиромас Гаврило!

Ај, што ти је живот, бре! Никад правде. Ама, ко се боље снађе, тај ће преживети. Како је у шуми, тако и код људи.

Волим да гледам шумски свет. Некако је, чини ми се, понекад и бољи од људског. Овај двоглед много ми значи. Него, да ја пожурим кући. Чекају ме тамо. А државни посао није зец да побегне. Увек га има.